

POCHOD PRO MOZEK brněnských parkinsoniků

„Krásný dobrý den, milí přátelé.

Pozdravujeme Vás z brněnského Filiánku a přinášíme Vám námět na akci, kterou pořádáme v rámci Národního týdne trénování paměti, konaného pod záštitou první dámy Evy Pavlové.

*Nedaleko Brna v Hlavním Dómu Kateřinských jeskyní se nachází kultovní kámen z doby kamenné nazvaný **Mozek**. Byla na něm nalezena nejstarší jeskynní kresba v ČR, stará asi 7000 let.*

Vzdálenost od našeho Filiánku na Antonínské ulici je 33 kilometrů.

*Pojďme společně pro sebe něco udělat, protože trénování paměti je významně spjato i s fyzickým pohybem. Zkuste si v týdnu **od 23.3. do 29.3.2026** zaznamenat každý ušlý kilometr na vycházce či výletu a co hezkého jste zažili, nám to dejte vědět.“*

S Filiánkem, neziskovou organizací v Brně, zažíváme mnoho krásných chvil na ozdravných pobytech. Proto jsme přijali tuto výzvu a domluvili si vycházku v pátek 23. 3. 2026 do bílovického polesí. I tam máme mnoho vzpomínek z dřívějších oblíbených vycházek. Na nádraží v Bílovicích n/Svit. se nás sešlo devět. Někteří zde byli poprvé, tak byl důvod k opakování.

Kousek od nádraží stojí dominantní památník S.K. Neumanna, který v této malebné obci prožil velkou část svého plodného života. Zde se zrodila jeho sbírka básní "*Kniha lesů, vod a strání*", ve které básník opěvuje bílovické lesy, žleby, seče, řeku i květeny.

Naše první zastavení provázal silný studený vítr od řeky Svitavy, ale předchozí hrozba deštivých dnů se nenaplnila, na počtu účastníků se však podepsala.

Na druhém zastavení u Myslivny Lišky Bystroušky nás šumící les před větrem ochránil. Zavzpomínali jsme na darebačiny Lišky Bystroušky a připomenuli si stejnojmennou operu Leoše Janáčka.

Upomínka na hudebního skladatele Leoše Janáčka je u jeho studánky. Stejně jako nás ho příroda zaujala, což vyjádřil slovy: „*Jak je les zde divukrásný.*“

I když se les zatím nenápadně probouzel do zeleně, bylo možné okolní přírodu nejen pozorovat, ale i mnohé zajímavosti si přečíst na turistických panelech.

A to byl už jen kousek k našemu cíli – jezírku pod pomníčkem Lidušky. Opuštěné děvčátko, které našel spisovatel Rudolf Těsnohlídek s přáteli na vycházce do bílovických lesů. Na každém schodu vedoucím k pomníčku je zapsaná část textu, jak ho Těsnohlídek zaznamenal:

„Leželo tu malé robátko, nahé, jen čepeček na hlavě a košilku rozhalenou na špinavé peřince.“

6. prosince 1924 byl za Těsnohlídkovy účasti skácen v bílovickém polesí mohutný smrk, který byl o den později slavnostně převezen do Brna, aby se 13. prosince rozzářil na náměstí Svobody před stovkami přihlížejících Brňanů. Byl vůbec *prvním vánočním stromem republiky nejen u nás, ale na celém evropském kontinentě*. Tato tradice je se každoročně opakuje dodnes.

U jezírka jsme společně s Petrem Rezkem zazpívali poctu bílovickým lesům „S písní lesů, vod a strání“.

Radostně jsme se vydali na zpáteční cestu do Obecní hospody na výborný oběd

K vlaku bylo jen kousek, všichni jsme zdařile došli, a ještě stačili obdivovat nově zrenovované bílovické nádraží s jeho okolím.

Menší problém byl s automatem na jízdenky. Spolucestující nás upozornila, že ve vlaku jsou v některých vagoncích také tyto automaty. O tom jsme se přesvědčili, když přijížděla nová souprava MORAVIA.

Jedná se o čtyř vozové vlaky, které si u českého výrobce prostředků hromadné dopravy Škoda Group objednal Jihomoravský kraj. Nejen vzhled, ale i pohodlný interiér nás překvapil.

Po sečtení všech ušlých kilometrů jsme Filiánku nahlásili krásných

58,5 kilometrů, jako bychom šli

do Kateřinské jeskyně a zpět.

Loučili jsme se radostně s krásně prožitým dopolednem.

Zapsala a fotografovala: Eva Vernerová

22. 3. 2026